ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 8. dubna 2009

o opatřeních C 7/07 (ex NN 82/06 a NN 83/06), která Spojené království provedlo ve prospěch společnosti Royal Mail

(oznámeno pod číslem K(2009) 2486)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2009/613/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 pododst. 1 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními [1], a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 3. prosince 2002 podala společnost Deutsche Post AG (dále jen „DP“) stížnost na údajné vzájemné subvencování činností souvisejících s balíkovými službami společnosti Royal Mail Group plc (dále jen „Royal Mail“ nebo „RM“).

(2) V reakci na žádost Komise o informace poskytly orgány Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království“) informace týkající se záležitostí uvedených ve stížnosti dopisy ze dne 25. února 2003 a 13. února 2004 a e-mailem ze dne 17. prosince 2003. Tyto informace zahrnovaly jiná opatření vlády týkající se společnosti RM.

(3) Dne 27. května 2003 Komise schválila řadu opatření ve prospěch společnosti Post Office Limited (dále jen „POL“), která je dceřinou společností společnosti RM (věc N 784/02) [2]. Na základě těchto opatření byla společnosti POL poskytnuta vyrovnávací platba financovaná z rezervy („rezerva pošty“) vytvořené z přebytku hotovosti společnosti RM. Dne 22. února 2006 Komise nevznesla žádné námitky vůči pokračování jednoho z těchto opatření (podpora venkovské sítě) v dalším období (věc N 166/05) [3].

(4) Dne 8. října 2003 podala společnost DP žalobu na zrušení (T-343/03) rozhodnutí Komise ve věci N 784/02 a tvrdila, že tímto rozhodnutím byla nepřímo zamítnuta její stížnost CP 206/02. Dne 16. listopadu 2005 Soud prvního stupně žalobu společnosti DP zamítl a uvedl, že rozhodnutí ve věci N 784/02 neznamená odmítnutí stížnosti a že Komise provádí šetření (jak dokládala korespondence předložená soudu).

(5) Dne 10. srpna 2006 zaslala společnost DP dopis, v němž Komisi vyzvala, aby na základě článku 232 Smlouvy zaujala ve lhůtě dvou měsíců stanovisko k její stížnosti z roku 2002. Týž dopis obsahoval informace týkající se řady údajně nových opatření státní podpory. Tato opatření se liší od opatření, jichž se týkala stížnost z roku 2002, a stížnost na tato opatření byla proto považována za samostatnou stížnost, jíž bylo přiděleno referenční číslo CP 221/06, následně NN 83/06. Jednalo se o tato údajná opatření:

a) převod částky ve výši 850 milionů GBP na zvláštní účet určený k financování důchodů společnosti RM;

b) rozhodnutí ministerstva obchodu a průmyslu navýšit částku úvěru poskytnutého společnosti RM z 844 milionů GBP na 900 milionů GBP;

c) porušení rozhodnutí Komise ve věci N 166/05 týkající se podpory pro venkovskou síť společnosti POL, jelikož částka ve výši 150 milionů GBP byla společnosti POL převedena přímo ze státního rozpočtu, a nikoli (jak bylo schváleno v rozhodnutí) ze zvláštní vyhrazené rezervy.

(6) V reakci na žádosti Komise o informace poskytly orgány Spojeného království informace týkající se záležitostí uvedených v obou stížnostech dopisy ze dne 6. října a 31. října 2006. Dopisem ze dne 5. prosince 2006 doplnily tyto informace s ohledem na opatření ve prospěch společnosti POL zmíněná v 3. bodě odůvodnění.

(7) Dopisem ze dne 27. října 2006 podalo Mail Competition Forum (dále jen „MCF“), subjekt zastupující nové účastníky na poštovním trhu ve Spojeném království, stížnost na zvláštní účet určený k financování důchodů společnosti RM, jehož se týkala rovněž druhá stížnost společnosti DP. Stížnosti MCF bylo přiděleno referenční číslo CP 164/06, následně NN 82/06. Znění stížnosti bez důvěrných údajů bylo dne 20. listopadu 2006 zasláno orgánům Spojeného království. Orgány Spojeného království předložily připomínky k stížnosti dopisem ze dne 19. prosince 2006.

(8) Dopisem ze dne 7. prosince 2006 Komise společnost DP informovala, že nezjistila dostatečné důvody pro další šetření týkající se stížnosti CP 206/02 a že pokud společnost DP neodpoví do 20 pracovních dnů, bude se mít za to, že stížnost byla stažena. Ve stanovené lhůtě nebyla obdržena žádná odpověď. Předpokládalo se proto, že stížnost byla stažena.

[1] Úř. věst. C 91, 26.4.2007, s. 34.
[2] Úř. věst. C 269, 8.11.2003, s. 23.
[3] Úř. věst. C 141, 16.6.2006, s. 2.

(9) Dne 7. prosince 2006 oznámilo Spojené království navrhované prodloužení jiného opatření ve prospěch společnosti POL (financování splácení dluhu) v rámci případu N 784/02, jehož platnost by jinak skončila v roce 2007. Komise tuto podporu schválila s referenčním číslem N 822/06 rozhodnutím ze dne 7. března 2007 ([4]).

(10) Dne 8. února 2007 Spojené království sdělilo Komisi podmínky týkající se „důchodového opatření", úvěrového nástroje ve výši 900 milionů GBP a rovněž nové půjčky ve výši 300 milionů GBP pro společnost Royal Mail.

(11) Dne 21. února 2007 zahájila Komise vyšetřovací řízení týkající se těchto opatření:

a) Půjčka ve výši 500 milionů GBP udělená v roce 2001 splatná po roce 2021 s pevnou úrokovou sazbou, která byla určena na financování zahraničních akvizic společnosti Royal Mail;

b) Úvěrové nástroje ve výši 1 miliardy GBP, které byly společnosti Royal Mail poskytnuty ze státních prostředků v roce 2003, přičemž nástroje s částkou ve výši 900 milionů GBP měly být po roce 2007 prodlouženy;

c) „Důchodové opatření": vložení částky ve výši 850 milionů GBP na „účet u třetí osoby", což prodlouží období, během něhož musí společnost Royal Mail vyrovnat stávající schodek ve svém penzijním fondu, sníží proto její příspěvky, které bude hradit v prvních letech daného období;

d) Půjčka ve výši 300 milionů GBP oznámená dne 8. února 2007.

(12) Rozhodnutí ze dne 21. února potvrdilo stažení stížnosti CP 206/02 a rovněž nevznesení námitek ze strany Komise vůči financování schválených opatření pro společnost POL ze státního rozpočtu místo z rezervy pošty.

(13) Dopisem ze dne 22. února 2007 Komise Spojenému království oznámila své rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy s ohledem na opatření uvedená v 11. bodě odůvodnění.

(14) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ([5]). Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k těmto opatřením.

([4]) Úř. věst. C 80, 13.4.2007, s. 5.
([5]) Viz poznámka pod čarou č. 1.

2. POPIS OPATŘENÍ

2.1 Příjemce údajné státní podpory

(15) Příjemcem údajné státní podpory je společnost Royal Mail Group plc, posléze Royal Mail Group Ltd (dále jen „RM"), která je (prostřednictvím holdingové společnosti Royal Mail Holdings plc) ve 100 % vlastnictví státu. Společnost RM je největším provozovatelem poštovních služeb ve Spojeném království a do konce roku 2005 měla zákonný monopol na většinu základních služeb listovních zásilek. Poštovní síť spravuje společnost POL, což je dceřiná společnost společnosti RM.

(16) Do roku 2001 vykonávala poštovní činnosti ve Spojeném království společnost Post Office Corporation, statutární subjekt zřízený zákonem o poště z roku 1969. Aktiva a závazky společnosti Post Office Corporation byly dne 26. března 2001 převedeny na společnost Consignia Holdings (nyní přejmenovaná na Royal Mail Holdings plc) a její dceřinou společnost, Consignia plc (nyní RM) podle podmínek zákona o poštovních službách z roku 2000.

(17) Společnost RM má samostatnou divizi balíkových služeb, Parcelforce, která byla uvedena jako příjemce ve stížnosti společnosti DP z roku 2002. Divize Parcelforce má vlastní provozní středisko a hvězdicovou infrastrukturu. V roce 2003 byla část činnosti v oblasti balíkových služeb (včetně poskytování všeobecné služby související s balíky podanými na poštách) převedena z divize Parcelforce na divizi společnosti RM poskytující služby listovních zásilek a nyní je provozována pomocí této infrastruktury. V současnosti divize Parcelforce obstarává pouze balíky, které je nutno doručit rychle.

2.2 Finanční režim příjemce a vztah se státem

(18) Podle režimu uplatňovaného před založením a převody z roku 2001 neexistoval žádný požadavek, aby společnost Post Office Corporation vyplácela orgánům Spojeného království dividendy, a tato společnost tak nečinila. Měla však povinnost investovat část zisku, který každý rok vytvoří, do státních cenných papírů nebo vkladů u National Loan Fund. Tyto investice, považované za běžná aktiva, na něž se často odkazuje jako na „prvotřídní cenné papíry (*gilts*)", zůstaly po převodech z roku 2001 společnosti RM a ke dni 31. března 2002 činily 1 800 milionů GBP. Podle nařízení orgánů Spojeného království ze dne 30. ledna 2003 na základě paragrafu 72 zákona o poště z roku 2000 převedla společnost RM tato aktiva do zvláštní rezervy („rezerva pošty") za účelem financování zvláštních opatření podle pokynů.

2.3 Opatření, jichž se týkalo vyšetřovací řízení

2.3.1 *Půjčka z roku 2001*

(19) V únoru 2001 poskytly orgány Spojeného království společnosti RM půjčku ve výši 500 milionů GBP na

financování zahraničních akvizic v oblasti poštovních a balíkových služeb. Půjčka musí být splacena mezi roky 2021 a 2025 a byla poskytnuta s průměrnou úrokovou sazbou v přibližné výši 5,8 %. Orgány Spojeného království v korespondenci s Komisí uvedly, že tato půjčka byla poskytnuta za běžných obchodních podmínek, a aby to bylo zajištěno, postupovaly podle pokynů poradců. Půjčka byla zajištěna podíly společnosti RM ve společnosti General Logistics Systems International Holdings BV a některými jinými aktivy společnosti RM. Tato půjčka nebyla oznámena Komisi.

2.3.2 *Úvěrové nástroje*

(20) V roce 2003 orgány Spojeného království poskytly společnosti RM různé úvěrové nástroje na financování jejího „plánu obnovy" (včetně restrukturalizace divize Parcelforce). Tyto nástroje, které orgány Spojeného království popsaly jako obchodní balíček, byly sjednány mezi společností RM a orgány Spojeného království a skládaly se z úvěrového nástroje ve výši 544 milionů GBP od National Loans Fund (dále jen „NLF"), který je zajištěn kumulovanými peněžními zůstatky společnosti RM (zejména finančními prostředky přidělenými do rezervy pošty), a dvou dluhopisů, které orgány Spojeného království nabyly od společnosti RM (ve výši 300 milionů GBP a 200 milionů GBP). Orgány Spojeného království v korespondenci s Komisi opětovně uvedly, že tyto úvěrové nástroje byly poskytnuty za běžných obchodních podmínek, a aby to bylo zajištěno, postupovaly podle pokynů poradců. Orgány Spojeného království Komisi rovněž informovaly, že do října 2006 nebyly tyto úvěrové nástroje vyčerpány kromě částky ve výši 50 milionů GBP k otestování procesu čerpání, která byla splacena do 7 dnů, a že nástroj ve výši 200 milionů GBP již zanikl. Poplatek za poskytnutí úvěru ve výši přibližně 2,5 milionu GBP byl nicméně společností RM zaplacen. Tyto úvěrové nástroje nebyly oznámeny Komisi.

(21) V květnu 2006 oznámily orgány Spojeného království svůj záměr prodloužit zbývající úvěrové nástroje a navýšit je z částky ve výši 844 milionů GBP na 900 milionů GBP. Dne 31. října 2006 orgány Spojeného království uvedly, že se přesné podmínky tohoto prodloužení dosud vypracovávají, záměrem však je, aby tyto nástroje byly poskytnuty za běžných obchodních podmínek, a že půjčka nebude představovat státní podporu.

2.3.3 *Důchodový účet u třetí osoby*

(22) V roce 2006 se orgány Spojeného království rozhodly uvolnit částku ve výši 850 milionů GBP peněžního zůstatku zbývajícího v rezervě pošty společnosti RP na „účet u třetí osoby", z něhož by mohl za určitých okolností čerpat penzijní plán společnosti Royal Mail (Royal Mail Pension Plan (dále jen „RMPP")), pokud by společnost RM neplnila své závazky. Důvodem tohoto opatření bylo, že různé penzijní plány společnosti RM, ze kterých je RMPP největším, vykazovaly na svých účtech z let 2005/2006 (kdy byl tento schodek poprvé zahrnut do rozvahy společnosti RM) celkový schodek (převaha předpokládaných závazků nad aktivy za určitých obezřetnostních předpokladů) ve výši 5 600 milionů GBP. RMPP je stejně jako jiné zaměstnanecké důchodové systémy ve Spojeném království fondovým systémem, který musí vlastnit aktiva s ohledem na své závazky. Podle orgánů Spojeného království společnost RM nebude vzhledem k předpokládaným peněžním tokům schopna vyrovnat tento schodek rychle a zároveň modernizovat podnik. Tento účet proto společnosti RM umožňuje dohodnout se se správci RMPP na delším období pro vyrovnání schodku, což jí umožní snížit její příspěvky na důchod v prvních letech. Orgány Spojeného království uvedly, že věří, že použití rezervy pošty k tomuto účelu je v nejlepším obchodním zájmu společnosti RM a že pokud se společnosti RM umožní dokončit její strategický plán, zvýší se hodnota majetkové účasti orgánů Spojeného království. Bez účtu u třetí osoby a prodloužených úvěrových nástrojů by podle tvrzení orgánů Spojeného království existovala možnost, že by se hodnota akcií snížila, nikoli zvýšila, a že tudíž jednají komerčně.

2.3.4 *Nový akcionářský úvěr ve výši 300 milionů GBP*

(23) Dne 8. února 2007 oznámily orgány Spojeného království svůj souhlas s poskytnutím akcionářského úvěru společnosti RM ve výši 300 milionů GBP. Tento úvěr nebyl oznámen Komisi. Z podmínek uvedených v oznámení bylo zřejmé, že tento úvěr je součástí balíčku opatření souvisejících s důchodovým účtem u třetí osoby a úvěrovým nástrojem.

2.4 **Důvody pro zahájení řízení**

(24) V rozhodnutí o zahájení vyšetřovacího řízení Komise vyjádřila pochybnosti ohledně tvrzení orgánů Spojeného království, že opatření nepředstavují státní podporu, jelikož byla poskytnuta za běžných obchodních podmínek, neposkytla tudíž společnosti Royal Mail žádnou výhodu. Služby spojené s doručováním listovních zásilek a balíků jsou mezinárodní a Komise se domnívá, že by selektivní výhoda ve prospěch společnosti RM nebo divize Parcelforce narušila hospodářskou soutěž a ovlivnila obchod mezi členskými státy. Všechna opatření byla provedena z finančních prostředků, které jsou pod přímou kontrolou státu, představují tudíž státní prostředky ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Všechna opatření bylo možno přičíst státu a byla selektivní, jelikož byla provedena pouze ve prospěch společnosti RM. Pokud společnosti Royal Mail poskytla výhodu,

splňovala kritéria pro to, aby byla považována za státní podporu. Komise posoudila otázku výhody, pokud jde o opatření, ohledně kterých zahájila řízení.

2.4.1 *Půjčka z roku 2001*

(25) Jak je uvedeno v 19. bodě odůvodnění, půjčka z roku 2001 musí být splacena mezi roky 2021 a 2025 a byla poskytnuta s průměrnou úrokovou sazbou ve výši přibližně 5,8 %. To je podstatně méně, než byla referenční sazba platná pro Spojené království v roce 2001 (7,06 %), kdy Spojené království Komisi informovalo o poskytnutí půjčky. Orgány Spojeného království poskytly určité důkazy, že v té době výnosová křivka ve Spojeném království vykazovala klesající tendenci, a proto úrokové sazby u takovéto dlouhodobé půjčky mohly být nižší než referenční sazba (která v té době vycházela z pětiletých sazeb), aniž by to bylo v rozporu se zásadou investora v tržním hospodářství. Zdálo se však, že tyto důkazy rovněž naznačují, že část půjčky byla poskytnuta v letech 1999 a 2000. To bylo nejenže v rozporu s předchozími informacemi, nýbrž zahrnovalo rovněž období, kdy byla referenční sazba ještě vyšší (7,64 % v roce 2000). Komise rovněž zaznamenala, že přinejmenším v roce 2001 se finanční výsledky společnosti Royal Mail začaly zhoršovat. To by se obvykle projevilo v podmínkách jakéhokoli úvěru. Z tohoto důvodu může Komise při posuzování půjčky pro společnost ve finančních potížích použít pro srovnání vyšší sazbu, než je referenční sazba.

2.4.2 *Úvěrové nástroje*

(26) Orgány Spojeného království Komisi informovaly, že do října 2006 nebyly úvěrové nástroje poskytnuté v roce 2003 vyčerpány. Ze samotné této skutečnosti však nebylo možno vyvodit závěr, že úvěrové nástroje neposkytly žádnou výhodu, jelikož dostupnost úvěrových nástrojů měla pro společnost „hodnotu opce“. V roce 2003 nemohlo být známo, že úvěrové nástroje nebudou vyčerpány. Podmínky poskytnutí úvěrových nástrojů je proto nutno posoudit stejně jako úvěr z roku 2001. Lze uvést, že tyto úvěrové nástroje byly spojeny s plánem obnovy společnosti RM.

(27) Úvěr ve výši 544 milionů GBP od NLF byl poskytnut s „navýšením o 25 základních bodů nad úrokovou sazbou Libor nebo jiným příslušným prvotřídním cenným papírem“ ([6]). Je nutno zmínit, že referenční sazba je stanovena ve výši 75 bodů nad mezibankovní swapovou sazbou. Orgány Spojeného království odůvodnily nízké rozpětí odkazem na poskytnuté zajištění, konkrétně peněžní rezervy společnosti RM. Komise však uvedla, že tyto rezervy představují státní prostředky, nad nimiž mají na základě zvláštních právních předpisů kontrolu orgány Spojeného království. Komise proto zpochybnila skutečnost, zda jejich použití jakožto zajištění může bezpodmínečně rozptýlit její pochybnosti, pokud jde o charakter podpory. Podotkla, že pokud by byl úvěr vyčerpán, úspora ve výši 50 základních bodů by převážila nad hodnotou poplatku za poskytnutí úvěru, který společnost RM zaplatila.

(28) Dluhopisy v hodnotě 300 milionů GBP a 200 milionů GBP byly vydány se sazbami ve výši 50 a 200 základních bodů nad „příslušným prvotřídním cenným papírem“. Dluhopis s vyšší hodnotou byl zajištěn pohyblivým zástavním právem vztahujícím se na veškerý majetek společnosti RM, zatímco dluhopis s nižší hodnotou měl menší zajištění. Rozpětí ve výši 50 základních bodů nad sazbou založenou na vládních cenných papírech (která je obvykle nižší než mezibankovní sazby) znamená, že úvěr ve výši 300 milionů GBP mohl mít nižší sazbu, než byla referenční sazba Komise.

(29) Orgány Spojeného království Komisi dne 31. října 2006 informovaly, že podmínky, za nichž mají být prodlouženy úvěrové nástroje z roku 2003, které v říjnu 2006 dosud platily (a to úvěr ve výši 544 milionů GBP od National Loan Fund a dluhopis v hodnotě 300 milionů GBP), jsou dosud projednávány, že si však vyžádaly doporučení poradců, aby bylo zajištěno, že budou poskytnuty za běžných obchodních podmínek.

2.4.3 *Důchodový účet u třetí osoby*

(30) Podle informací poskytnutých orgány Spojeného království bylo jedním z cílů účtu u třetí osoby snížit v prvních letech příspěvky společnosti RM na důchody, které musela platit do RMPP k vyrovnání schodku. Komise poznamenala, že to naznačovalo, že opatření může poskytnout společnosti RM výhodu, představuje proto státní podporu. Komise měla pochybnosti ohledně tvrzení, že opatření lze odůvodnit jako zásah investora v tržním hospodářství. Toto tvrzení nebylo doloženo žádnými odhady nebo finanční analýzou.

(31) Komise určila tři záležitosti ke zvážení. Vzhledem k tomu, že rezervní prostředky již byly ve vlastnictví společností Royal Mail a byly vykázány v její rozvaze, je jednou z otázek to, zda lze založení účtu u třetí osoby považovat za obchodní rozhodnutí společnosti RM navzdory účasti orgánů Spojeného království, k níž došlo na základě zvláštního platného právního režimu. Druhou otázkou bylo vzhledem k zvláštní pravomoci orgánů Spojeného království s ohledem na tyto rezervy to, zda by komerčně jednající akcionář souhlasil s tímto využitím vlastního kapitálu akciové společnosti. Třetí

([6]) Dopis orgánů Spojeného království ze dne 31. října 2006. Prvotřídním cenným papírem je cenný papír vlády Spojeného království.

otázkou bylo vzhledem ke skutečnosti, že využití rezerv na důchodové opatření vyžaduje, aby orgány financovaly opatření pro společnost POL ze státního rozpočtu, to, zda by akcionář souhlasil s vložením nového vlastního kapitálu na financování účtu u třetí osoby tohoto typu.

2.4.4 *Nový akcionářský úvěr ve výši 300 milionů GBP*

(32) Podmínky poskytnutí úvěru nebyly v době zahájení šetření Komisi oznámeny. Komise proto nemohla posoudit, zda tyto podmínky zahrnovaly podporu. Vzhledem ke skutečnosti, že úvěr byl součástí balíčku opatření, s ohledem na nějž nebyly rozptýleny obavy Komise, že může zahrnovat státní podporu, nemohly být podmínky poskytnutí tohoto úvěru v žádném případě posouzeny nezávisle.

2.4.5 *Slučitelnost případné státní podpory*

(33) Komise dále vyjádřila pochybnosti, zda by opatření v případě, že by představovala státní podporu, bylo možno považovat za slučitelná se společným trhem. Komise uvedla, že se nezdá, že by bylo možno použít právní základ čl. 86 odst. 2 Smlouvy, ačkoliv je společnost RM pověřena službami obecného hospodářského zájmu. Půjčka a úvěrové nástroje byly orgány Spojeného království výslovně spojeny s jinými projekty než s poskytováním těchto služeb, konkrétně zahraničními akvizicemi společnosti RM a plánem obnovy přijatým v roce 2003. Důchodový účet u třetí osoby nebyl obdobně spojen s žádnou ze služeb obecného hospodářského zájmu, které společnost RM vykonává.

(34) Jediným základem pro slučitelnost těchto opatření v případě, že obsahují státní podporu, se zdál být čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy. Nezdá se však, že by opatření byla v souladu s některým z pravidel ohledně použití tohoto písmena, jež Komise dosud zveřejnila. Pokud by opatření zahrnovala státní podporu, měla Komise pochybnosti, zda by byla tato opatření slučitelná se společným trhem.

3. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

3.1 Deutsche Post

(35) Společnost Deutsche Post uvedla, že se šetření týkalo pouze části podpory poskytnuté společnosti Royal Mail v minulých letech. Komise schválila celou řadu opatření podpory Spojeného království, což vedlo k tomu, že společnost Royal Mail je v posledních letech největším příjemcem podpory v poštovním odvětví (po společnosti Poste Italiane). Společnost DPAG podotkla, že navzdory všem těmto opatřením byla divize společnosti Royal Mail pro poskytování liberalizovaných balíkových služeb, Parcelforce, mnoho let velmi ztrátová. Jelikož společnost Royal Mail současně nevytvářela dostatečné příjmy ze svých ostatních činností k vyrovnání těchto ztrát, musely být tyto ztráty nutně pokryty ze státních prostředků. Podle rozhodnutí Komise ze dne 19. června 2002 (věc C 61/99, Deutsche Post AG ([7])) takovéto vyrovnání ztrát představuje státní podporu, která není slučitelná se společným trhem. Společnost DPAG vyjádřila politování, že Komise tuto skutečnost, na niž společnost DPAG upozornila již ve své stížnosti ze dne 3. prosince 2002, nevzala v těchto řízeních v úvahu.

(36) Pokud jde o půjčku z roku 2001, společnost DP poznamenala, že v lednu 1999 získala společnost Royal Mail německého poskytovatele balíkových služeb German Parcel GmbH (dále jen „German Parcel“) za částku ve výši 424 milionů EUR. Na podzim 1999 se společnost German Parcel GmbH stala součástí nově založené společnosti General Logistics System (dále jen „GLS“). Společnost GLS pokračovala v četných nákupech na evropském trhu. V období 2000–2003 společnost Royal Mail stěží dosáhla zisku, z něhož by mohla tyto akvizice financovat. Pokud byla půjčka na financování těchto nákupů udělena za podmínek, které by v té době nebylo možno dosáhnout na trhu, pak zahrnovala protiprávní státní podporu, kterou je nutno navrátit.

(37) Pokud jde o úvěrové nástroje, společnost DPAG se domnívala, že lze obtížně pochopit, proč společnost Royal Mail nefinancovala obnovení poštovní infrastruktury ze svých příjmů za poslední roky (podle vlastních údajů vykázala společnost Royal Mail v hospodářském roce 2005/06 provozní zisk ve výši 355 milionů GBP). Regulační orgán Postcomm již závazky společnosti v souvislosti s poskytováním všeobecných služeb ve velké míře zohlednil při schvalování sazeb. Je proto třeba se obávat, že celkovým účinkem mnoha opatření podpory ve formě přímých státních plateb, úvěrů a schválených cenových opatření bude nadměrná náhrada nákladů na všeobecné služby poskytnutá způsobem, který je podle pravidel státní podpory nepřípustný. To by mohlo znatelně ovlivnit hospodářskou soutěž na trhu listovních služeb, balíkových služeb a expresních kurýrních služeb ve Spojeném království, na němž společnost DPAG v roce 2006 dosáhla obratu více než 1 000 milionů EUR.

(38) Společnost DPAG Komisi vyzvala, aby opatření podpory uvedená v rozhodnutí o zahájení řízení podrobila kritickému posouzení s ohledem na četná opatření státní podpory, která již schválila zejména pro společnost Royal Mail.

3.2 TNT Post UK Limited

(39) V první reakci na zahájení řízení společnost TNT Post UK Ltd (dále jen „TNT“) plně podpořila šetření jakožto člen Mail Competition Forum, které podalo stížnost týkající se důchodového opatření. Jako nový účastník trhu byla tato

([7]) Úř. věst. L 247, 14.9.2002, s. 27.

společnost přímo dotčena jakoukoli formou financování za jiných než běžných tržních obchodních podmínek. Takovéto financování by znamenalo, že společnost Royal Mail může udržovat své ceny uměle nízké, a omezuje tudíž konkurenční schopnost společnosti TNT.

(40) Společnost TNT z prozatímních účtů společnosti Royal Mail Group Limited (dříve plc) zjistila, že „Royal Mail Group plc je v prodlení se splácením svých úvěrových nástrojů vládě, byla však formálně zproštěna od placení ministerstvem obchodu a průmyslu jakožto věřitelem". Společnost TNT uvedla, že by vzhledem k těmto podmínkám žádný obchodní věřitel nebyl ochoten půjčit další částky, pokud by podmínky přiměřeně nezohledňovaly vyšší riziko neplacení úroků nebo nesplacení kapitálu. Společnost TNT dále uvedla, že v dokumentu společnosti Royal Mail z března 2007 s názvem „Stanovisko společnosti Royal Mail k prozatímnímu přezkumu" společnost Royal Mail potvrdila, že refinancování vzájemně záviselo na cenové kontrole a financování schodku penzijního fondu po dobu 17 let. Společnost TNT měla za to, že to je nepřiměřeně dlouhá doba, a pokud by se ukázalo, že financování nebylo poskytnuto za podmínek, které jsou v souladu se zásadou obchodního investora nebo věřitele, pak by to naznačovalo, že toto období pro vyrovnání schodku je příliš dlouhé. Limity cenové kontroly stanovené poštovním regulačním orgánem Postcomm by proto byly stanoveny na příliš nízké úrovni. Jako konkurent byla společnost TNT přímo ovlivněna cenovými stropy u obchodních poštovních zásilek, jež byly stanoveny na úrovni předpokládající státní financování a nepřiměřeně dlouhé období pro vyrovnání schodku penzijního fondu.

(41) Společnost TNT předložila další podání, které došlo po uplynutí oficiální lhůty pro předložení připomínek, Komise k němu nicméně přihlédla. Společnost TNT provedla analýzu dvou zdrojů státního financování, které bylo poskytnuto společnosti Royal Mail, a to i) financování půjčky a ii) uvolnění vládou kontrolovaných rezerv na účet u třetí osoby, k němuž mají přístup správci penzijního fondu společnosti Royal Mail. Závěr společnosti TNT byl ten, že by obchodní investor neposkytl žádný z těchto dvou zdrojů financování.

(42) Co se týká půjček z roku 2001, tyto byly poskytnuty v únoru 2001 jako nezajištěné půjčky s dobou trvání blížící se v průměru 21 rokům a s průměrnou pevnou úrokovou sazbou ve výši 5,84 %. V měsíci poskytnutí těchto půjček byla 20letá swapová sazba (oproti sazbě GBP-Libor) v rozmezí od 5,87 % do 6,12 %. Z toho lze odvodit, že státní půjčky musely být poskytnuty se snížením převládajících mezibankovních sazeb, přičemž za běžných podmínek je nutno u nezajištěného podnikového dluhu uhradit úvěrové rozpětí, které je vyšší než mezibankovní sazby. To, že to platí i pro společnost Royal Mail, prokazuje úvěrové rozpětí ve výši 0,25 % nad sazbou Libor, které obchodní banky společnosti Royal Mail účtovaly za úvěry s mnohem kratší dobou trvání. Společnost TNT rovněž uvedla, že u delší doby splatnosti se úvěrová rozpětí značně zvyšují. Na základě dostupných informací je možno vyvodit závěr, že za zveřejněných podmínek by obchodní věřitel společnosti Royal Mail neposkytl půjčky ve výši 500 milionů GBP. Ve skutečnosti by půjčka poskytnutá za běžných tržních podmínek měla podstatně vyšší úrokovou sazbu.

(43) Co se týká dluhopisů vydaných v roce 2003 (tj. úvěrových nástrojů), společnost TNT viděla situaci poněkud jinak, jelikož se zdálo, že dluhopisy byly zajištěny aktivy společnosti Royal Mail. V závislosti na stavu těchto aktiv (která se podle dostupných informací jevila jako poměrně silná) by se očekávalo, že se přirážka k sazbě Libor sníží. Sporná je pouze výše tohoto snížení, jelikož však společnosti TNT nebylo známo, jakou sazbu společnost Royal Mail ve skutečnosti platila, bylo obtížné určit, zda to může být z obchodního hlediska opodstatněné jak ze strany společnosti Royal Mail, tak i vlády Spojeného království.

(44) Co se týká úvěrů poskytnutých v roce 2007, společnost TNT podotkla, že nebylo možné určit, zda se jednalo o běžné obchodní podmínky, jelikož tyto nebyly veřejně známé, a rovněž proto, že úvěr byl zjevně spojen s účtem u třetí osoby a existujícím úvěrovým nástrojem. Ustanovení o zproštění od placení v rámci stávajících nástrojů (což potvrzují rovněž pololetní regulační účty společnosti Royal Mail [8]) v poznámce 3 na straně 18 „Royal Mail Group plc má ke dni 24. září 2006 čisté závazky, především v důsledku schodku v hlavním penzijním plánu, Royal Mail Pension Plan. Společnost Royal Mail proto neplní podmínky svých úvěrových nástrojů stanovené vládou, obdržela však formální zproštění od ministerstva obchodu a průmyslu jakožto věřitele") a poskytnutí dalšího dluhového financování je však něco, co by obchodní věřitel za běžných podmínek neučinil.

(45) Co se týká důchodového opatření, společnost TNT zpochybnila, zda byl při ustavení společnosti Royal Mail v březnu 2001 převod neobchodních aktiv a souvisejícího vlastního kapitálu nazývaného „rezervy pošty" proveden za obchodních podmínek. Podle společnosti TNT by komerčně jednající akcionář s velkou pravděpodobností nezaložil společnost, která měla úvěr (kdy dlužníkem byl akcionář), a poté neposkytl obdobný příspěvek ke kapitálu. Společnost TNT uvedla, že když byl v roce 1989 „privatizován" nizozemský hospodářský subjekt KPN, bylo přijato podobné opatření, počáteční rozvaha společnosti KPN v roce 1989 jako Dutch NV však neobsahovala žádná související aktiva nebo rezervy.

[8] Royal Mail Holdings plc, neauditovaná prozatímní zpráva za pololetí končící dne 24. září 2006.

(46) Podle společnosti TNT funguje převod na účet u třetí osoby provedený orgány Spojeného království jako záruka vůči správcům penzijního fondu, z čehož měla společnost Royal Mail prospěch v podobě toho, že mohla vyrovnat schodek během delšího období financování a využít vlastní prostředky k posílení své činnosti. Pokud by společnost Royal Mail musela financovat schodek najednou v závislosti na tom, zda penzijní závazek v rozvaze již vykazoval takovýto schodek, potýkala by se se značnou ztrátou a snížením kapitálu a (co je možná důležitější) omezením finančních prostředků. Za běžných tržních podmínek si může společnost v případě potřeby vypůjčit finanční prostředky na dluhovém trhu, nebo získat dodatečný kapitál na akciových trzích. V případě společnosti Royal Mail se zdá, že existovala třetí možnost, a to dohodnout se s regulačním orgánem na shovívavějším horním cenovém limitu v rámci cenové kontroly z jeho strany. Ceny se mohly podstatně zvýšit, aniž by dosáhly protiprávně vysokých úrovní. Jelikož byl nutný souhlas společnosti Royal Mail s cenovou kontrolou, jednalo se o záležitost v pravomoci společnosti Royal Mail a možnost, která byla známa jejímu akcionáři.

(47) Společnost TNT uvedla, že k získání peněžních prostředků na dluhovém trhu potřebuje vypůjčovatel přesvědčivý argument, že je schopen dluh splatit z budoucích peněžních toků. K získání peněžních prostředků na akciovém trhu potřebuje společnost ještě přesvědčivější argument, že pro akcionáře zajistí značný výnos z celkového investovaného kapitálového příspěvku. Jako jediný akcionář společnosti Royal Mail měla vláda Spojeného království provést veškerá potřebná šetření, aby se ujistila, že společnost Royal Mail bude v lepší finanční situaci, bude-li moci provést svůj strategický plán. Rozhodující otázkou bylo, zda mělo uskutečnění další investice uvolněním prostředků z rezerv smysl z obchodního hlediska, nebo se rovnalo „vyhazování peněz oknem“. Pro jakékoli takové rozhodnutí by byla rozhodující jednoznačná analýza výnosu, jenž má být získán z dodatečné investice. Při neexistenci přesvědčivých důkazů k prokázání skutečnosti, že plán restrukturalizace (který byl umožněn uvolněním prostředků z rezerv) zajistí obchodní návratnost této investice pro akcionáře, se společnost TNT domnívala, že rozhodnutí nebylo přijato na základě běžných obchodních podmínek.

4. PŘIPOMÍNKY SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

4.1 Půjčka z roku 2001

(48) Pokud jde o půjčku z roku 2001, Spojené království objasnilo, že původ půjčky je v roce 1999, kdy vláda schválila strategii společnosti Royal Mail týkající se určitých akvizic s cílem zlepšit konkurenceschopnost hlavní činnosti společnosti Royal Mail. Při schvalování této strategie přihlížely orgány zejména k odhadované výnosnosti, která se očekávala s tím, jak bude společnost Royal Mail plnit svůj strategický cíl. Do pátého roku trvání její celkové akviziční strategie společnost Royal Mail předpokládala zvýšení obratu o 40 % a zvýšení zisku o 210 %. V jednáních o financování akvizic, a zejména nabytí německé společnosti German Parcel, která byla první významnou zahraniční akvizicí společnosti Royal Mail, orgány Spojeného království uvedly, že chtějí, aby společnost Royal Mail financovala tuto transakci (i budoucí transakce) úvěrem od státního fondu NLF s obchodními sazbami. To odráželo záměr vlády uložit společnosti Royal Mail dodržování obchodních podmínek a rovněž zajistit, aby spravedlivě soutěžila s ostatními provozovateli poštovních služeb v poštovním odvětví, jelikož trh se postupně otevíral hospodářské soutěži.

(49) Jelikož NLF nebyl v roce 1999 s to půjčky poskytnout, vláda Spojeného království souhlasila s tím, že společnost Royal Mail bude transakce dočasně financovat prostřednictvím peněžních rezerv ve své rozvaze, a to na základě politiky Spojeného království spočívající v tom, že by si subjekty ve vlastnictví státu obecně neměly půjčovat na trzích soukromého kapitálu. Úroky z půjčky poskytnuté NLF by byly hrazeny ode dne [9], kdy společnost Royal Mail čerpala ze svých peněžních rezerv, jako kdyby byla půjčka poskytnuta od tohoto okamžiku (jak se původně zamýšlelo), aby byla společnost neutrální s ohledem na ujednání o prozatímním financování. Spojené království poskytlo Komisi dopis ze dne 12. ledna 1999, v němž orgány Spojeného království udělují společnosti Royal Mail souhlas s akvizicí německé společnosti German Parcel a v němž bylo upřesněno, jak bude zajištěno financování.

(50) S cílem posoudit, zda jsou navrhované akvizice společnosti Royal Mail strategické a přiměřené z obchodního hlediska, si orgány Spojeného království s ohledem na akvizici společnosti German Parcel vyžádaly pomoc externího poradce. U následných akvizic, jež byly rovněž financovány z půjčky ve výši 500 milionů GBP a vyžadovaly souhlas orgánů Spojeného království, byla o vydání doporučení požádána společnost Deloitte & Touche LLP (dále jen „Deloitte“), která každou akvizici jednotlivě posoudila, než orgány Spojeného království souhlasily s jejím uskutečněním. Společnost Deloitte nevydala s ohledem na akvizice žádné nesouhlasné doporučení.

(51) Společnost Deloitte byla požádána o pomoc rovněž ohledně stanovení obchodních úrokových sazeb ze zálohových plateb z NLF pro společnost Royal Mail, a zejména úvěrový rating společnosti Royal Mail vycházející z posouzení její úvěruschopnosti jakožto samostatného podniku, nezávislého na vlastnictví státu. Společnost Deloitte posoudila úvěrové riziko společnosti RM jako funkci obchodních a finančních rizik a pomocí srovnatelných údajů a finančních ukazatelů stanovila úvěrový rating v rozmezí AA až AA. Společnost Deloitte dále

[9] „Půjčka z roku 2001“ se ve skutečnosti skládá z 20 půjček ve výši 25 milionů GBP, u nichž je úroková sazba určena podle data v období 1999–2000, kdy došlo k příslušnému čerpání peněžních rezerv. Na tyto jednotlivé půjčky se v tomto rozhodnutí odkazuje jako na „tranše“ půjčky z roku 2001.

doporučila, aby úroková sazba účtovaná společnosti Royal Mail byla stanovena s odkazem na sazby pro emitenty se srovnatelným ratingem na základě cenového „indexu“ rozpětí pro daný úvěrový rating oproti referenčním státním dluhopisům. Na tomto základě činilo příslušné úvěrové rozpětí účtované společnosti Royal Mail 76 až 165 základních bodů.

(52) Společnost Royal Mail usilovala o dlouhodobou půjčku, jelikož v zájmu provedení své strategie měla v úmyslu ponechat si nabyté podniky dlouhodobě. Na základě obchodních úrokových sazeb, které byly dostupné v té době (kdy byly dlouhodobé úrokové sazby značně nižší než krátkodobé úrokové sazby), společnost Royal Mail žádala o půjčky s dobou trvání 20 až 25 let určené na dotyčné dlouhodobé akvizice, které umožní, aby v každém roce v období od roku 2021 do roku 2025 bylo splaceno 100 milionů GBP z celkové částky půjčky místo toho, aby společnost Royal Mail musela splatit celou částku ve výši 500 milionů GBP v jednom roce. Tranše měly různou dobu splatnosti v rozmezí od 20 do 25 let, což nebylo neobvyklé vzhledem k relativní přitažlivosti tehdejších dlouhodobých úrokových sazeb. Úrokové sazby byly založeny na obdobně nezajištěné půjčce s 20- až 25letou splatností pro úvěrový rating AA a poté byly interpolovány roční sazby s cílem odvodit příslušnou sazbu pro půjčku společnosti Royal Mail.

(53) Orgány Spojeného království tvrdily, že referenční úrokové sazby Komise nebyly platnou srovnatelnou hodnotou pro sazby u půjčky z roku 2001, zejména s ohledem na skutečnost, že sazby Komise jsou založeny na pětileté době splatnosti a dotyčná půjčka představovala dlouhodobý dluh s rozmezí splatnosti od 20 do 25 let, jelikož půjčka poskytnutá společnosti Royal Mail odrážela obchodní sazby dostupné dlouhodobým vypůjčovatelům v podobné situaci, a dále pak s ohledem na to, že se výnosová křivka ve Spojeném království v období 1999–2000 (příslušné období pro výpočet úroků) pohybovala směrem dolů, což zlevňovalo půjčky podnikům.

(54) U půjčky se nepovažovalo zajištění za nezbytné nebo vhodné, jelikož se mělo za to, že úvěrový rating společnosti Royal Mail u dluhových nástrojů do výše 1 000 milionů GBP je AA. Navrhovaná půjčka by zachovala dlouhodobé zadlužení společnosti Royal Mail pod touto úrovní a zahrnovala by významnou většinu dluhů společnosti Royal Mail s dobou splatnosti delší než jeden rok. Současně s vyjednáním dluhových nástrojů z roku 2003 se však orgány Spojeného království rozhodly přeformulovat půjčky z roku 2001 ve výši 500 milionů GBP podobnou formou dokumentu jako ujednání z roku 2003. Tento nový dokument neměnil výši půjček, dobu jejich trvání nebo platné úrokové sazby, avšak vzhledem k celkové vyšší zadluženosti společnosti bylo zajištění vztahující se na akcie GLS poskytnuté v rámci nových nástrojů rozšířeno rovněž na půjčku z roku 2001. Současně byla půjčka zajištěna pohyblivým zástavním právem vztahujícím se na některá aktiva společnosti Royal Mail.

4.2 **Úvěrové nástroje**

4.2.1 *Nástroje poskytnuté v roce 2003*

(55) Spojené království poskytlo další informace o úvěrových nástrojích, které byly poskytnuty v roce 2003. Podle podmínek musely být úvěry zajištěny určitými peněžními vklady vykázanými v rozvaze společnosti Royal Mail, jednalo se proto o úvěry se zvlášť nízkým rizikem, což odůvodňovalo rozpětí ve výši […] (*). V reakci na připomínku Komise, že tyto peněžní vklady představovaly státní prostředky, nad nimiž měly na základě zvláštních právních předpisů kontrolu orgány Spojeného království, a jejich použití proto nemohlo rozptýlit pochybnosti, co se týká povahy opatření jakožto podpory, orgány Spojeného království uvedly, že usilovaly o využití peněžních vkladů a jiných aktiv společnosti způsobem, který odráží obchodní zásady, aby společnosti bylo uloženo dodržování kázně s ohledem na tyto nástroje. Orgány společnosti Royal Mail na základě pravomocí podle paragrafu 72 zákona o poštovních službách z roku 2000 nařídily, aby převedla své peněžní vklady u NLF vytvořené z kumulovaného zisku z činnosti (ve výši přibližně 1 800 milionů GBP) na zvláštní rezervu v rozvaze společnosti Royal Mail (rezerva pošty). Zvláštním dopisem bylo schváleno použití částky z rezervy ve výši 549 milionů GBP jako zajištění za úvěrové nástroje ve výši 544 milionů GBP poskytnuté NLF.

(56) V reakci na dotazy Komise týkající se poplatku za poskytnutí úvěru zaplaceného společností Royal Mail za úvěrové nástroje poskytnuté NLF Spojené království objasnilo, že roční poplatek za poskytnutí úvěru v tomto případě činil […] základních bodů z hodnoty úvěru, tj. […] % z […] základních bodů účtovaných jako přirážka k sazbě LIBOR. Uvedly, že podle tržní praxe činí poplatky za poskytnutí úvěru obvykle 50 % (nebo méně) rozpětí nad sazbou LIBOR, a uvedly příklady k doložení této skutečnosti. V tomto období byla u prioritních dluhů běžná poměrně nízká rozpětí – okolo 50 základních bodů nebo méně. Vzhledem ke skutečnosti, že dostupnost jiných nástrojů (dluhopisů) byla podmíněna tím, že parlament schválí poskytnutí finančních prostředků příslušnému ministerstvu v době, kdy jsou zapotřebí finanční prostředky na nákup dluhopisů, jež budou emitovány společností Royal Mail, nebyl poplatek s ohledem na tyto další nástroje přiměřený, jelikož tyto nástroje nebyly ve skutečnosti společnosti Royal Mail nikdy poskytnuty. Podle tržní praxe se

(*) Obchodní tajemství.

v případě soukromých půjček tento poplatek za poskytnutí úvěru platí pouze tehdy, pokud věřitel získal veškerá potřebná interní svolení, takže peněžní prostředky jsou formálně poskytnuty (a bezpodmínečně dostupné) dlužníkovi.

(57) Spojené království popsalo rovněž analýzu navrhovaných úvěrových nástrojů, která byla provedena před jejich udělením, včetně výpočtu čisté současné hodnoty peněžních výnosů z navrhovaného refinancování, jakož i některých alternativních možností. U navrhované možnosti byla odhadnuta návratnost ve výši […] GBP, zatímco alternativy měly návratnost nejvýše […] GBP. Spojené království dále potvrdilo, že nástroje poskytnuté v roce 2003 nebyly před skončením jejich platnosti či před jejich přepracováním na nástroje poskytnuté v roce 2007 vyčerpány s výjimkou částky zkušebního čerpání, která byla splacena do jednoho týdne.

4.2.2 *Nástroje poskytnuté v roce 2007*

(58) Spojené království objasnilo, že se úvěrové nástroje poskytnuté v roce 2007 skládaly z prioritního dluhového nástroje ve výši 900 milionů GBP. Ten je součástí finančního balíčku, který zahrnuje důchodové opatření a podřízenou půjčku ve výši 300 milionů GBP. Dluhové nástroje jsou určeny na financování programu transformace a investic společnosti Royal Mail, včetně nákladů na odstupné propuštěným zaměstnancům. Prioritní úvěr ve výši 900 milionů GBP nahrazuje a rozšiřuje úvěrové nástroje ve výši 844 milionů GBP poskytnuté v roce 2003 a je strukturován do dvou tranší: tranše ve výši […] GBP, která je povolena pouze na financování transformace, a tranše ve výši […] GBP, což je provozní kapitál určený k obecným účelům v rámci podnikání (vyjma společnosti Post Office Limited). Opatření nabylo platnosti dne 19. března 2007 a je splatné do […] let od tohoto dne. Po dobu prvních […] měsíců má rozpětí ve výši […] základních bodů nad příslušnou sazbou Libor ([10]). Poté rozpětí závisí na výši stanoveného krytí (ziskovost jako násobek úrokových plateb) s minimální sazbou ve výši nejméně […] základních bodů. Nástroj ve výši 900 milionů GBP je zajištěn akciemi nové dceřiné společnosti, kterou zřídila společnost Royal Mail, Royal Mail Estates Limited, která drží prakticky veškerá majetková aktiva (vyjma aktiv společnosti Post Office Limited), přičemž jejich celkovou tržní hodnotu společnost Atis Real v září 2006 odhadla na částku […] GBP.

(59) Spojené království popsalo opatření přijatá s cílem zajistit, aby byly splněny požadavky zásady investora v tržním hospodářství, přičemž podotkly, že obchodní charakter finančního balíčku z roku 2007 je nutno posoudit jako celek (viz dále 64. a 65. bod odůvodnění). Společnosti Credit Suisse i Deloitte uvedly, že nástroj je poskytnut za běžných obchodních podmínek a splatný úrok odpovídá tržním sazbám, včetně porovnání s úvěry poskytnutými na trhu. Ačkoli z analýzy vyplývá, že lhůta v délce sedmi let je na horním konci tržního rozmezí, poplatek za sjednání, poplatek za poskytnutí úvěru a zkoušky čerpání a nesplacení se zdají být v souladu s tržními normami pro zajištěné půjčky na základě úvěrů společnosti Royal Mail (v tomto případě především nemovitostmi). Ujednání ohledně zajištění se lišila od tržní praxe (zajištění vztahující se na akcie místo na majetek), Spojené království se však domnívalo, že to ve skutečnosti bylo z hlediska věřitele výhodnější s ohledem na náklady, načasování a administrativní důvody.

(60) Pokud jde o podání společnosti TNT týkající se neplnění podmínek úvěrových nástrojů ze strany společnosti RM stanovených vládou a formálního zproštění ze strany ministerstva obchodu a průmyslu, Spojené království objasnilo, že zproštění bylo nezbytné kvůli čistě technické záležitosti spojené se zavedením nových požadavků na účetnictví s ohledem na důchody (FRS17), a nikoli v důsledku případného zhoršení obchodních výsledků podniku. Uvedly rovněž, že nástroje z roku 2007 nebyly „dodatečnými" nástroji, jak předpokládala společnost TNT, nýbrž nahrazovaly nástroje z roku 2003.

4.3 **Důchodové opatření**

(61) Spojené království objasnilo mechanismus zřízení účtu u třetí osoby, včetně záruky poskytnuté správcům penzijního fondu s ohledem na danou částku. Účet u třetí osoby ve výši 850 milionů GBP byl financován z rezervy pošty částkou ve výši 796 milionů GBP a prostřednictvím navýšení kapitálu na zbývající částku ve výši 54 milionů GBP. Podle těchto ujednání byli správci oprávněni použít zajištění vztahující se na účet u třetí osoby v případě výskytu určitých omezených případů nesplacení souvisejících v zásadě s příslušným podnikem (Royal Mail Holdings plc nebo Royal Mail Group Limited) vstupujícím do likvidace kvůli platební neschopnosti nebo tehdy, jestliže zajištění představované účtem u třetí osoby nebude vymahatelné. Dohody o zajištění stanovily rovněž podmínky, za nichž mohou být finanční prostředky na účtech uvolněny ze zajištění na základě ujednání o zajištění, což obecně nastane v případě, jakmile penzijní fond dosáhne 75 % úrovně solventnosti. Strany potvrdily, že jakmile budou finanční prostředky uvolněny ze zajištění na základě dohody o zajištění se společností Royal Mail Holdings, může akcionář rozhodnout, že finanční prostředky na účtu u třetí osoby ve výši 850 milionů GBP (s připočtením narostlých úroků), které budou uvolněny ze zajištění na základě dohody o zajištění se společností Royal Mail Holdings, mohou být dány k dispozici akcionáři při

([10]) […].

využití pravomocí podle zákona o poštovních službách z roku 2000 nebo jiných platných práv či pravomocí.

(62) Zřízení účtu u třetí osoby vedlo k tomu, že správci souhlasili s obdobím pro vyrovnání schodku penzijního fondu v délce 17 let. Orgány Spojeného království upozornily na prohlášení regulačního orgánu pro důchodové fondy, že období pro vyrovnání schodku, která jsou delší než deset let, vyžadují zvláštní prověření, včetně toho, zda správci využili k snížení rizik vyplývajících z plánu obnovy „podmíněných aktiv“ (jako je účet u třetí osoby). Spojené království nesouhlasilo s připomínkou Komise, že ujednání o účtu u třetí osoby umožňuje společnosti Royal Mail snížit její příspěvky na důchody, a tvrdily, že by výsledek v případě neexistence účtu u třetí osoby podléhal jednáním a nebylo ho možno předjímat. Nesouhlas by ohrozil dostupnost finančních prostředků pro investice podniku.

4.4 **Akcionářský úvěr ve výši 300 milionů GBP**

(63) Orgány Spojeného království potvrdily, že společnosti Royal Mail poskytly akcionářský úvěr formou podřízeného dluhu ve výši 300 milionů GBP s úrokovou sazbou ve výši […] %, přičemž tyto úroky budou nabíhat až do doby splatnosti úvěru. Nástroj byl k dispozici po dobu dvou let, přičemž dnem splatnosti bylo konečné datum splacení prioritního dluhového nástroje […], nebo uvolnění peněžních prostředků z důchodového účtu u třetí osoby, podle toho, co nastane později. Podmínky podřízené půjčky byly na rozdíl od samostatného nástroje sjednány jako součást celkového balíčku. Spojené království uvedlo, že podmínky, podle nichž mohlo dojít ke splacení pouze po uvolnění prostředků z důchodového účtu u třetí osoby, byly důsledkem podřízené povahy úvěru. To se zase projevilo ve vyšší úrokové sazbě, která byla s přihlédnutím k obchodním rizikům vyšší než rozmezí předložené poradci vlády s ohledem na přiměřené náklady alternativních příležitostí daného kapitálu. Poradci vlády potvrdili, že ujednání je „zcela v souladu s běžnými obchodními podmínkami“.

4.5 **Dodržení zásady investora v tržním hospodářství v případě balíčku z roku 2007**

(64) Spojené království uvedlo, že jednotlivé části finančního balíčku z roku 2007 byly sjednány jako prvky integrovaného celku a že jejich obchodní charakter nebyl a neměl být posouzen samostatně, ačkoliv jejich individuální podmínky byly porovnány s rovnocennými obchodními opatřeními. Obchodní povahu balíčku, a zejména ujednání o účtu u třetí osoby, analyzovaly společnosti Deloitte a Credit Suisse a vláda se spolehla na jejich doporučení.

(65) Společnost Deloitte posoudila hodnotu podniku na základě strategického plánu za předpokladu, že se uskuteční investice na účet u třetí osoby ve výši 1 miliardy GBP. Tato hodnota podniku byla odhadnuta diskontováním předpokládaných peněžních toků předběžného financování s váženými průměrnými náklady kapitálu podniku. Podle orgánů Spojeného království je investice na účet třetí osoby pro racionálního obchodního kapitálového investora přiměřená, pokud:

a) investorovi přinese kladnou hodnotu kapitálu (po odečtení čistého finančního dluhu, hodnoty schodku penzijního plánu a čistých nákladů na účet u třetí osoby od hodnoty podniku) a

b) nebylo možno dosáhnout vyšší hodnoty tím, že by se na účty u třetí osoby neinvestovalo, jak bylo navrhováno.

Společnost Deloitte vypočítala rovněž související vnitřní návratnost stanovenou jako diskontní sazba u budoucích peněžních toků, což hodnotu vlastního kapitálu podniku snížilo na […]. Z analýzy provedené společností Deloitte vyplývá hodnota vlastního kapitálu po uskutečnění investice vyšší než […] GBP a vnitřní návratnost ve výši […] a rovněž to, že tyto výnosy jsou platné s ohledem na řadu analýz citlivosti. Byly zkoumány dva alternativní scénáře bez investice na účet u třetí osoby, v jejichž rámci by se podle společnosti Deloitte hodnota majetkové účasti akcionáře potenciálně významně snížila. Naopak při navrhované investici se měla hodnota investice podle očekávání v průběhu času významně zvýšit.

5. **POSOUZENÍ OPATŘENÍ: EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY**

(66) Jak bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, otázka, zda jednotlivá posuzovaná opatření představují státní podporu, závisí na existenci výhody poskytnuté společnosti Royal Mail ve smyslu článku 87 Smlouvy, přičemž jsou jednoznačně splněna ostatní kritéria existence podpory. V zájmu určení, zda opatření poskytlo společnosti RM výhodu, Komise ověřila, zda by soukromý hospodářský subjekt v tržním hospodářství byl ochoten poskytnout financování za stejných podmínek.

5.1 **Půjčka z roku 2001**

(67) Objasnění poskytnutá orgány Spojeného království vysvětlují, proč byla úroková sazba u jednotlivých tranší stanovena s dlouhodobým (20letým) průměrem ve výši

5,8 %, což je méně než tehdy platná referenční sazba Komise, která je krátkodobější sazbou ([11]). V dopise uvedeném v 49. bodě odůvodnění orgány Spojeného království rovněž objasňují, jaký byl původ půjčky v roce 1999 a jak byly v té době stanoveny podmínky. Odpovídají na body předložené společností TNT (viz 42. bod odůvodnění), jelikož společnost TNT provedla srovnání s úrokovými sazbami půjčky v roce 2001, což neodpovídalo době, kdy byly úrokové sazby stanoveny. Vysvětlují rovněž, proč nebylo poskytnuto zajištění půjčky (což se každopádně posléze změnilo při poskytnutí úvěrů z roku 2003). Odpovídají rovněž na záležitost, kterou Komise uvedla v rozhodnutí o zahájení řízení, a sice že se přinejmenším v roce 2001 začaly zhoršovat finanční výsledky společnosti Royal Mail. To však neplatilo v roce 1999, kdy byl přijat závazek s ohledem na půjčku, a v období 1999–2000, což jsou příslušná data pro stanovení úrokových sazeb.

(68) V době sjednání půjček byly referenční úrokové sazby Komise stanoveny podle oznámení Komise o metodě stanovování referenčních úrokových sazeb a diskontních sazeb z roku 1997 (dále jen „oznámení o referenčních sazbách z roku 1997“) ([12]). Podle tohoto oznámení Komise stanovila sazby na základě sazeb pětiletého mezibankovního swapu navýšených o přirážku, vyhradila si však právo použít kratší základní sazbu (např. roční sazbu LIBOR) nebo delší základní sazbu (např. sazbu pro desetileté dluhopisy), než je sazba pětiletého mezibankovního swapu. Kvůli stanovené delší době trvání půjček se Komise domnívá, že v tomto případě je vhodné použití takovéto delší sazby.

(69) Komise poznamenala, že k účtovaným sazbám se dospělo na základě procesu, který vycházel ze zaznamenaných obchodních úvěrových transakcí, jež byly poté srovnány s příslušnými státními dluhopisy ([13]). Přirážka ke státním dluhopisům činila od 76 do 165 základních bodů, což je dostatečné v porovnání se 75 základními body stanovenými v oznámení o referenčních sazbách. Komise porovnala rovněž sazby účtované u 20letých mezibankovních swapů k příslušným datům. Účtované sazby se velmi blíží těmto sazbám (rozdíl obvykle činí méně než 10 základních bodů). Komise uvádí, že Spojené království a jeho poradci nevycházeli z příslušného mezibankovního swapu nebo jiné zveřejněné sazby, nýbrž usilovali o přímé obchodní referenční hodnoty. Na základě všech výše uvedených skutečností Komise uznává, že dotyčné opatření neposkytlo společnosti Royal Mail výhodu a nepředstavuje státní podporu.

([11]) Příslušná lhůta u referenčních sazeb Komise podle metodiky platné do 31. prosince 2007 činila 5 let a podle sdělení přijatého počátkem roku 2008 jeden rok.

([12]) Úř. věst. C 273, 9.9.1997, s. 3.

([13]) Jelikož se půjčka skládá z různých tranší, u nichž sazba závisí na příslušném datu a době trvání, kdy byly příslušné finanční prostředky poprvé čerpány z rezerv společnosti Royal Mail (viz poznámka pod čarou 6), na každou tranši se vztahuje jiná sazba. To vysvětluje, proč průměrná sazba činí 5,8 %. Příslušná sazba státních dluhopisů byla sazbou pro dluhopis, jehož doba trvání se ke dni čerpání nejvíce blížila dotyčné tranši.

5.2 **Úvěrové nástroje**

5.2.1 *Nástroje poskytnuté v roce 2003*

(70) Jak bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, tyto nástroje nebyly v době před jejich prodloužením nebo změnou v roce 2007 využity. Komise proto nezahájila řízení týkající se podmínek úvěru a v tomto rozhodnutí není posouzena přiměřenost dohodnuté sazby. Komise však nadnesla otázku, zda nástroje neměly pro společnost hodnotu opce, která by měla být posouzena s ohledem na prvek státní podpory. Ohledně této záležitosti Komise zjistila, že tyto nástroje i přesto, že nebyly využity, podléhaly poplatku za poskytnutí úvěru ve výši […] ročně. Komise se přesvědčila, že se jednalo o tržní sazbu, která byla stanovena jako procentní podíl z rozpětí nad sazbou Libor u základní půjčky, což byla běžná tržní praxe, a že výše ([…]) je v souladu s touto praxí (Komise zjistila příklady s rozmezím od 16 do 50 %). Ostatní nástroje parlament nikdy neschválil, nebyly proto přislíbeny, takže tyto poplatky nevznikly. Komise se proto ujistila, že nástroje poskytnuté v roce 2003 neposkytly společnosti Royal Mail v praxi žádnou státní podporu.

5.2.2 *Nástroje poskytnuté v roce 2007*

(71) V roce 2007 byly zbývající nástroje z roku 2003 ([14]) nahrazeny „prioritním dluhovým nástrojem“ ve výši 900 milionů GBP za revidovaných podmínek. Komise přezkoumala podmínky tohoto nástroje. Účtovaná úroková sazba je v prvních 12 měsících o […] základních bodů vyšší než příslušná sazba LIBOR, poté se sazba liší podle stanoveného krytí, nikdy však není nižší než […] základních bodů nad příslušnou sazbou LIBOR. Nástroj je zajištěn pohyblivým zástavním právem ([15]) vztahujícím se na aktiva společnosti Royal Mail, zástavním právem vztahujícím se na akcie nové dceřiné společnosti Royal Mail Estates Ltd, která drží majetkové portfolio společnosti RM, a pohyblivým zástavním právem vztahujícím se na aktiva uvedené společnosti. Tržní hodnota majetku ve vlastnictví společnosti RM Estates byla odhadnuta na […] GBP. Komise posoudila tyto podmínky podle oznámení o referenčních sazbách z roku 1997, které platilo v době jejich stanovení. Vzhledem k tomu, že hodnota aktiv, na něž se vztahuje zástavní právo s ohledem na úvěry, převyšuje hodnotu

([14]) Jedna část úvěrových nástrojů k tomuto okamžiku skončila, takže zbývající nástroje činily 844 milionů GBP.

([15]) Pohyblivé zástavní právo je forma zajištění, která se nevztahuje na konkrétní aktivum, nýbrž na určitou kategorii aktiv.

úvěrů o téměř 50 %, považuje se zajištění za „vysoké“. Přirážka k sazbě LIBOR ve výši […] a […] základních bodů je proto dostatečná s ohledem na oznámení, v němž je stanoveno rozpětí ve výši 75 základních bodů (jak je uvedeno v 68. bodě odůvodnění, Komise v oznámení o referenčních sazbách z roku 1997 předpokládala možné využití sazby LIBOR jako základu pro posouzení). Komise mimoto vzala na vědomí informace poskytnuté orgány Spojeného království vyvozené z jiných transakcí zajištěných majetkem, z nichž (jak se zdá) vyplývá, že podmínky byly „porovnány“ se srovnatelnými obchodními transakcemi. Komise na základě své analýzy referenčních sazeb usoudila, že jednotlivě tyto úvěrové nástroje nepředstavují státní podporu.

(72) Vzhledem ke skutečnosti, že nástroje z roku 2007 byly poskytnuty jako součást balíčku spolu s dalšími opatřeními, a vzhledem k tomu, že Spojené království trvalo na tom, že by části finančního balíčku z roku 2007 neměly být posuzovány samostatně, Komise musí určit, zda může být samostatné posouzení uvedené v 71. bodě odůvodnění průkazné. Tato otázka je dále projednána v oddíle 5.5.

5.3 **Důchodový účet u třetí osoby**

5.3.1 *Existence podpory*

(73) Na základě připomínek a vysvětlení orgánů Spojeného království Komise pochopila mechanismus použitý v případě důchodového opatření. Jak je popsáno v 22. bodě odůvodnění, společnost Royal Mail musí ve své rozvaze vykazovat velký schodek v penzijním fondu a zákon o důchodech ve Spojeném království vyžaduje, aby se správci dohodla plán, a zejména období k odstranění tohoto schodku prostřednictvím plateb do penzijního fondu k jeho vyrovnání. Opatření společnosti Royal Mail umožnilo toto období prodloužit s následným dopadem na platby, které musí provést. Komise na začátku poznamenala, že právní povaha opatření (zahrnujícího uvolnění rezerv, nad nimiž stát vykonává na základě zvláštních právních předpisů účinnou kontrolu, k vložení na účet u třetí osoby ve prospěch penzijního fondu) nemá bezprostřední obdobu v běžných obchodních transakcích, ačkoliv v soukromém sektoru lze předpokládat vložení peněžních prostředků na účet u třetí osoby ([16]). K posouzení tvrzení Spojeného království, že se toto opatření uskutečnilo za běžných tržních podmínek, musela Komise určit vhodné měřítko, s nímž by je bylo možno porovnat.

(74) Opatření uvolňuje finanční prostředky, které jsou zcela pod kontrolou akcionáře, aby je společnost RM použila ke změně plateb k vyrovnání schodku, které je povinna uhradit v rámci důchodového systému, tím, že tyto finanční prostředky jsou uloženy na účet u třetí osoby (navzdory skutečnosti, že rezerva pošty byla formálně vykázaná v rozvaze a společnost RM nemohla rezervy a související aktiva použít bez souhlasu vlády). Ačkoliv toto uvolnění finančních prostředků nepředstavuje čisté navýšení vlastního kapitálu, lze je s ohledem na jeho účinky nejlépe přirovnat k takovéto operaci. Pokud by tyto finanční prostředky nebyly uvolněny, společnost RM by nemohla založit účet u třetí osoby, aniž by získala kapitál z jiných zdrojů, nebo čerpala z jiných rezerv. Je pravda, že opatření stanovilo, že při uvolnění účtu u třetí osoby se finanční prostředky vrátí pod kontrolu státu. Avšak doba, v níž k tomu mělo podle očekávání dojít (17 let), nejistota související s tím, zda by se tyto finanční prostředky mohly v praxi vrátit akcionáři, pokud by se finanční výsledky společnosti RM v tomto období zhoršily, a nezaručený úrokový výnos vedly Komisi k tomu, že vyloučila možnost pojímat transakci jako poskytnutí úvěru. Komise rozhodla, že tento závěr je o to přiměřenější vzhledem ke skutečnosti, že rezerva pošty ke dni 31. března 2007 činila pouze 796 milionů GBP, orgány Spojeného království proto vložily částku ve výši 54 milionů GBP jako nový kapitál, aby před zřízením účtu u třetí osoby navýšily rezervu pošty na dohodnutou částku 850 milionů GBP. Na základě výše uvedených skutečností a pro účely analýzy slučitelnosti tohoto opatření se zásadou investora v tržním hospodářství Komise analyzovala uvolnění finančních prostředků, které byly zcela pod kontrolou akcionáře, k použití společností RM jako navýšení kapitálu.

(75) Přístup Komise k posouzení souladu navýšení vlastního kapitálu s trhem spočíval v porovnání čisté současné hodnoty majetkové účasti orgánů veřejné správy s investicí (po poskytnutí peněžních prostředků) a bez investice (před poskytnutím peněžních prostředků) ([17]). Pokud je rozdíl větší než vložený kapitál, má se za to, že zásada investora v tržním hospodářství je splněna. Tento „přírůstkový“ přístup je nezbytný, jelikož v opačném případě by nebylo zřejmé, jaká část výnosů akcionáře (dividendy nebo v případě prodeje iakcií prodejní cena) vyplývá z investice a k jaké by došlo bez ohledu na tuto investici. Způsobem výpočtu hodnoty majetkové účasti v případě po poskytnutí peněžních prostředků a před jejich poskytnutím ve stanovené době je připočtení diskontované hodnoty budoucích peněžních toků získaných z této majetkové účasti v tomto období (obvykle dividendy, další možností by

([16]) Tato možnost je zmíněna v regulačním kodexu 03, který zveřejnil regulační orgán pro penzijní fondy ve Spojeném království, „Funding Defined Benefits“, únor 2006, odstavec 104. Spojené království však neuvedlo žádné příklady využití této možnosti.

([17]) Jako příklad viz případy týkající se Landesbanken, např. rozhodnutí ve věci HSH NN 71/05, rovněž NN 72/05, NN 19/06 a NN 34/07.

však bylo snížení kapitálu) k případnému zvýšení hodnoty v daném období.

(76) K první odpovědi Spojeného království byla připojena zpráva poradců společnosti Deloitte, která měla prokázat vnitřní návratnost plánované investice ve výši […]. Při šetření se však v souvislosti s použitou metodikou objevilo několik problémů.

(77) Za prvé, výpočet se týkal pouze uskutečnění investice a nebyl založen na srovnání scénářů týkajících se uskutečnění a neuskutečnění investice. V reakci na tuto kritiku Spojené království odpovědělo, že v případě neuskutečnění investice se předpokládala hodnota vlastního kapitálu ve výši […]. Tvrzení, že neuskutečnění investice vedlo k hodnotě vlastního kapitálu ve výši […], však nebylo obsaženo ve zprávě společnosti Delloite, ani v ní nebylo potvrzeno. Komise tudíž nemohla mít za to, že původní zpráva společnosti Deloitte dodržela metodiku, kterou Komise považuje za správnou, a to metodiku založenou na porovnání odhadů s investicí a bez investice.

(78) Za druhé, způsob ocenění majetkové účasti spočíval ve výpočtu hodnoty podniku (tj. součtu pohledávek držitelů dluhopisů a akcionářů) pomocí peněžních toků na úrovni podniku a konečné hodnoty a posléze v odečtení dluhů. Ačkoliv se nejedná o nesprávnou metodu, tato metoda neprokazuje jednoznačně volné peněžní prostředky, které mají k dispozici pouze akcionáři, což je jeden z ukazatelů (ne-li jediný rozhodující činitel), zda je navýšení vlastního kapitálu v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Komise proto upřednostňuje metodu, která zahrnuje diskontování peněžních toků přímo vyplacených akcionáři (dividendy) a použití konečné hodnoty, která nepředstavuje hodnotu podniku, nýbrž hodnotu vlastního kapitálu. To zahrnuje rovněž použití nákladů vlastního kapitálu jako diskontní sazby namísto vážených průměrných nákladů kapitálu. Jedná se o metodu použitou ve výše uvedených případech týkajících se Landesbanken (viz poznámka pod čarou 17).

(79) Za třetí, prioritní dluhový nástroj popsaný v 71. bodě odůvodnění a uvolnění rezervy pošty byly v tomto výpočtu posouzeny společně, zatímco běžně je kritérium u úvěru a u navýšení vlastního kapitálu jiné (kritérium soukromého investora oproti kritériu soukromého věřitele), je tudíž nutno provést samostatné posouzení ([18]). Ačkoliv je pravda, že není neobvyklé, že ve velkých skupinách akcionář vystupuje rovněž jako věřitel, Komise se domnívá, že posouzení obou opatření na základě stejného rámce je problematické vzhledem k jejich rozdílné povaze. To však neznamená, že nelze vzít v úvahu vzájemné účinky obou opatření. Naopak, analýza uvolnění finančních prostředků, které byly zcela pod kontrolou akcionáře, k použití společností RM je založena na peněžních tocích, které odrážejí předpoklad, že úvěry, jichž se týká toto rozhodnutí, byly společnosti RM poskytnuty.

(80) Komise proto Spojené království požádala, aby předložilo ocenění přírůstku vlastního kapitálu v případě nejlepšího možného, nicméně reálného scénáře týkajícího se neuskutečnění investice. Co se týká určení alternativního případu, vlastní odhady společnosti RM ohledně na neuskutečnění investice („případ získání hotovosti“) vedly k […]. Společnost Deloitte proto nastínila jiný „alternativní případ“, podle něhož […] a vyrovnávala schodek penzijního fondu po dobu 12 let namísto 17 let. Posouzení tohoto případu ze strany společnosti Deloitte však znělo tak, že ačkoliv by byl v krátké době účinně odstraněn problém spojený s důchody […]. Je nutno podotknout, že si Komise nemůže být jista, že tato alternativa je „nejlepším možným“ případem neinvestování, který by samozřejmě tvořil základ pro posouzení splnění zásady investora v tržním hospodářství. Lze však uvést, že případné pochybnosti týkající se investování by se s ohledem na jakoukoli „lepší alternativu“, kterou by bylo možno navrhnout, zvýšily.

(81) Na žádost Komise Spojené království poskytlo údaje, které umožňují posoudit uskutečnění investice na základě obou alternativ. Z důvodů uvedených v 78. bodě odůvodnění Komise požadovala, aby byly v odhadech použity volné peněžní toky, které jsou k dispozici akcionářům, hodnota vlastního kapitálu s ohledem na konečnou hodnotu a náklady vlastního kapitálu jako diskontní sazba.

(82) Orgány Spojeného království předložily níže uvedené odhady ([19]). Tabulka ukazuje výpočet majetkové účasti vlády v případě investice (případ uskutečnění investice), za nímž následuje výsledek téhož výpočtu v alternativním případě. Na základě těchto údajů činí hodnota majetkové účasti vlády […] GBP v případě uskutečnění investice, zatímco v alternativním případě bez uskutečnění investice by činila […] GBP.

([18]) Spojené království trvá na tom, že si veřejné podniky půjčují pouze od státu. Komise tuto politiku v tomto rozhodnutí nezpochybňuje, zastává však názor, že by mělo být možné podrobit opatření samostatnému posouzení. Pro investora v tržním hospodářství by bylo každopádně velmi neobvyklé, aby byl jediným akcionářem podniku, který není součástí širší skupiny, jak je tomu v případě společnosti Royal Mail, a současně jediným bankéřem tohoto podniku.

([19]) Pro účely těchto odhadů investice zahrnovala částku akcionářského úvěru ve výši 300 milionů GBP, jelikož Komise v určitém okamžiku šetření zvažovala možnost, že by toto opatření bylo možno rovněž pojímat jako vlastní kapitál. Komise se nakonec rozhodla posoudit toto opatření jako úvěr, jak je popsáno níže. Změna zacházení v tabulce nemění závěr Komise, co se týká souladu důchodového účtu u třetí osoby s trhem.

USKUTEČNĚNÍ INVESTICE – investice ve výši 1,15 miliardy GBP	Současná hodnota	Počáteční peněžní toky	07/08	08/09	09/10	10/11	11/12	12/13	13/14	14/15	15/16	16/17	17/18	18/19	19/20	20/21	21/22	22/23
Čistá současná hodnota – rok 1–10 (diskontovaný volný peněžní tok bez dluhů)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]							
Konečná hodnota	[…]	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	[…]	—	—	—	—	—	
Čistá současná hodnota příspěvku Postcomm	[…]	—	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Hodnota podniku	[…]	—	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Úrokové peněžní toky	[…]	—	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Čerpání a splacení dluhu/investování finančních prostředků	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	—	—	—	—	—	—	[…]	[…]	[…]
Zbývající dluh na konci předpokládaného období																		[…]
Odhad schodku penzijního fondu	[…]	—	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Zůstatek na účtu u třetí osoby včetně kumulovaných úroků	[…]	[…]																
Splacení účtu u třetí osoby (nikoli pololetní)	[…]	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	[…]
	[…]	[…]	—	—	—	—	—	—	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Požadavek s ohledem na účet u třetí osoby	[…]	[…]																
Akcionářský úvěr	[…]	[…]																
Hodnota kapitálu	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
ALTERNATIVNÍ PŘÍPAD Hodnota vlastního kapitálu	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Hodnota přírůstku vlastního kapitálu	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(83) Jelikož je rozdíl ve výši […] GBP větší než investovaná částka, Spojené království tvrdí, že prokázalo, že se investice uskutečnila za běžných obchodních podmínek. Komise však rozhodla, že toto tvrzení je nutno dále přezkoumat.

(84) Z tabulky lze odvodit, že:

a) hotovost vytvořená v případě uskutečnění investice neposkytuje v prvních […] letech plánu akcionářům žádné výnosy;

b) uskutečnění investice proto velmi závisí na konečné hodnotě vypočítané v roce 2016/2017;

c) uskutečnění investice je negativní z hlediska hotovosti po dobu prvních […] let, poté je až do roku 2013/2014 vytvořená hotovost vyhrazena zcela na splácení dluhu a vyrovnání schodku penzijního fondu;

d) pro roky po roce 2016/2017 (a za předpokladu, že v tak vzdálené době se lze na odhady spoléhat pouze v omezeném rozsahu) zajišťuje alternativní případ větší výnosy, jelikož schodek penzijního fondu byl vyrovnán, což ruší kladné výnosy v roce 2013–2016. Tato úvaha proto klade ještě větší váhu na konečnou hodnotu v případě uskutečnění investice.

(85) Komise dále potvrdila, že ani po prvních […] letech není jisté, zda jsou údaje v letech […] dividendy, které mohou být vyplaceny akcionáři. Důvodem je skutečnost, že zahrnutí schodku penzijního fondu společnosti RM do rozvahy (podle nových účetních pravidel) vede k negativní účetní hodnotě společnosti, což znamená větší omezení, pokud jde o případné získání hotovosti v podobě dividend dokonce od […]. V původní zprávě společnosti Deloitte, kterou předložilo Spojené království, […].

(86) Vzhledem k modelu výnosů pro akcionáře (prakticky veškeré výnosy vyplývající z konečné hodnoty a prakticky žádné výnosy z dividend) se Komise domnívá, že by soukromý investor v […] letech po uskutečnění investice očekával určité výnosy v hotovosti a bylo by nepřirozené, kdyby celý nebo převážný podíl výnosu z investice pocházel z konečné hodnoty v roce […]. Jelikož konečná hodnota je v podstatě hodnota peněžních toků od roku […] diskontovaná na rok […], soukromý investor by musel mít za to, že i když jeho investice v […] letech nepřináší žádné výnosy, je to nicméně dobrá investice na základě výhledů po roce […]. Vzhledem k tomu, že odhady na tak dlouhou dobu jsou vystaveny mnoha nepředvídatelným proměnným, a proto je jejich spolehlivost omezená, má Komise za to, že by soukromý investor nebyl za těchto podmínek ochoten investovat zejména do poštovního odvětví, v němž jsou dlouhodobé výhledy nejisté. Komise rovněž zpochybňuje, zda by takovýto investor byl ochoten podřídit své zájmy akcionáře tak rozsáhle zájmům zaměstnanců/důchodců a splácení dluhu.

(87) Uskutečnění investice nejenže silně závisí na konečné hodnotě vypočítané v roce 2016/2017, ale zpochybnit lze rovněž konečnou hodnotu, a to kvůli způsobu výpočtu i základním údajům. Co se týká metodiky, ke konečné hodnotě se dospělo tak, že se údaj o zisku před odečtením úroků, daní a odpisů (EBITDA) v posledním roce vynásobil koeficientem, kterým je podíl mezi hodnotou podniku a EBIDTA u rovnocenných subjektů v tomto odvětví. Vybrány byly společnosti TNT a Deutsche Post / DHL, a to z toho důvodu, že i když nyní není společnost RM s těmito společnostmi srovnatelná, bude tomu tak po […] letech investičního plánu. Výsledkem tohoto přístupu je hodnota podniku (přibližně zadlužení plus vlastní kapitál), jež není v souladu s přístupem popsaným v 81. bodě odůvodnění, který vyžaduje použití hodnoty vlastního kapitálu jako konečné hodnoty. Pokud se použije odpovídající hodnota vlastního kapitálu, konečná hodnota se významně změní – sníží se. Co se týká základních údajů vedoucích ke konečné hodnotě, Komise zejména podotýká, že zisk společnosti RM před odečtením úroků, daní a odpisů (EBITDA) měl podle předpokladů v plánovaném období růst více než o […] ročně. Komise považovala tento odhad v nově liberalizovaném, regulovaném a vyspělém odvětví za mimořádně optimistický.

(88) Komise podrobila výpočet předložený Spojeným královstvím různým testům se změnou použitých předpokladů a metodiky výpočtu, zejména konečné hodnoty. Zjistila, že vzhledem k významu konečné hodnoty v poskytnutých údajích by jen malé odchylky v metodice, například jiný výpočet konečné hodnoty a méně optimistický růst zisků, významně změnily hodnocení investice.

(89) Komise proto nebyla s to zjistit, zda uvolnění finančních prostředků, které byly zcela pod kontrolou akcionáře, pro použití společností RM k změně plateb k vyrovnání schodku, jež musí hradit v rámci svého důchodového systému, uložením těchto finančních prostředků na účet u třetí osoby splňuje zásadu investora v tržním hospodářství.

(90) Komise proto přistoupila k ověření slučitelnosti případné podpory obsažené v opatření (viz oddíl 6).

5.3.2 *Vyčíslení podpory*

(91) Účinek opatření na společnost Royal Mail spočívá v dopadu na její platby do důchodového systému k vyrovnání schodku penzijního fondu, přičemž v důsledku opatření je vyrovnání rozloženo na větší počet let, než by tomu bylo v jiném případě. Tyto platby jsou proto v prvních letech nižší (jelikož bez opatření by společnost RM musela schodek vyrovnat rychleji, musela by proto platit vyšší příspěvky na jeho vyrovnání), avšak vyšší v pozdějších letech, kdy by schodek byl jinak vyrovnán.

(92) Ocenění této výhody pomocí výpočtu čisté současné hodnoty změněných hotovostních plateb vyžaduje přijetí určitých předpokladů, zejména ohledně doby, během níž by bylo nutno schodek vyrovnat v případě, že by opatření neexistovalo, a volby diskontní sazby. Komise uznala použití dvanáctiletého období k vyrovnání schodku, které bylo základem „alternativního případu" zkoumaného v 80. bodě odůvodnění a které bylo společností Royal Mail předloženo poštovnímu regulačnímu orgánu ve Spojeném království v rámci přezkumu cen. Tento údaj mírně překračuje desetileté období, které jako referenční hodnotu používá regulační orgán pro penzijní fondy ve Spojeném království ([20]). Avšak vzhledem k použití dvanáctiletého období pro ostatní účely a velké výši schodku ve vztahu ke společnosti, jenž by proto obecně vyžadoval delší dobu potřebnou k vyrovnání, se Komise domnívá, že to je přijatelný předpoklad. Komise použila diskontní sazbu ve výši 12 % představující náklady vlastního kapitálu. Na tomto základě činí hodnota změny příspěvků společnosti Royal Mail do penzijního fondu v důsledku opatření […] GBP.

5.4 **Akcionářský úvěr ve výši 300 milionů GBP**

(93) Jak již bylo uvedeno, akcionářský úvěr je podřízen ostatním dluhům společnosti RM a zájmu důchodců (nemůže být splacen před uvolněním účtu u třetí osoby). To Komisi vedlo k úvaze, zda by opatření nemělo být pojímáno jako navýšení vlastního kapitálu (viz rovněž poznámka pod čarou 19).

(94) Komise však rozhodla ([21]), že podřízenost nebrání tomu, aby byly úvěry s ohledem na existenci státní podpory posouzeny stejně jako nepodřízené půjčky. Takovéto úvěry je proto možno posoudit podle podmínek oznámení o referenčních sazbách ([22]), ačkoliv s nižším ratingem než u nepodřízených půjček.

(95) Oznámení o referenčních sazbách z roku 1997, které platilo v roce 2007, stanoví sazby s odkazem na zaznamenané sazby při určité době trvání, konkrétně pět let. Posuzované opatření by však trvalo stejně dlouho jako účet u třetí osoby, což podle odhadů činilo 17 let. V době poskytnutí úvěru vykazovala výnosová křivka ve Spojeném království klesající tendenci, stejně jako v roce 1999. Ačkoli referenční sazba byla 5,9 %, úroková sazba 15letého swapu v librách na konci března 2007 činila 5,2 %. Srovnávací hodnotou použitou v oznámení o referenčních sazbách z roku 1997 byly sazby pětiletého mezibankovního swapu, a Komise proto považuje za vhodnou srovnávací hodnotu pro dotyčné opatření odpovídající 15letou sazbu. Tu je nutno navýšit o běžnou přirážku podle oznámení ve výši 75 základních bodů na 5,95 %.

(96) Takto stanovenou sazbu je nutno dále upravit, aby zohledňovala míru zajištění a podřízenosti.

(97) Akcionářský úvěr není zajištěn, jeho zajištění je proto nutno považovat za nižší než zajištění, jež by obvykle požadovaly banky. V těchto případech stanoví oznámení o referenčních sazbách z roku 1997 přirážku ve výši 400 základních bodů nebo více, kdyby žádná soukromá banka nesouhlasila s poskytnutím příslušné půjčky. V souladu s předchozími rozhodnutími Komise ([23]) podle oznámení o referenčních sazbách z roku 1997 se Komise domnívá, že by sazba měla být navýšena o přirážku ve výši 400 základních bodů, aby se zohlednila neexistence zajištění, a 200 základních bodů s ohledem na podřízenou povahu nástroje.

(98) Vzhledem k tomu, že úroková sazba půjčky ve výši […] % je vyšší než součet 5,95 % a 600 základních bodů, může Komise uznat, že jednotlivě opatření nepředstavuje státní podporu.

(99) S ohledem na skutečnost, že nástroje z roku 2007 byly poskytnuty jako součást balíčku spolu s dalšími opatřeními, musí Komise určit, zda takovéto samostatné posouzení může být průkazné. Touto otázkou se blíže zabývá oddíl 5.5.

([20]) Regulační orgán pro penzijní fondy: prohlášení regulačního orgánu, květen 2006, „How the Pensions Regulator will regulate the funding of defined benefits", bod 3.16.

([21]) N 55/08 – Německo – podřízené půjčky GA/ERDF. Viz rovněž věc C 38/05 – Německo – Biria, která se týkala „tichého společenství", posuzovaná podle oznámení o referenčních sazbách z roku 1997.

([22]) Oznámení Komise o metodě stanovování referenčních úrokových sazeb a diskontních sazeb (Úř. věst. C 273, 9.9.1997, s. 3).

([23]) Věci C 38/05, Biria (Úř. věst. L 183, 13.7.2007, s. 27); C 38/07, Arbel Fauvet Rail SA (Úř. věst. L 238, 5.9.2008, s. 27); C 95/01, Siderurgica Añon (Úř. věst. L 311, 26.11.2005, s. 22); C 20/2000, Sniace (Úř. věst. L 108, 30.4.2003, s. 35).

5.5 **Samostatné posouzení opatření z roku 2007**

(100) Komise stanovila, že dvě z opatření z roku 2007 pojímaná jednotlivě (úvěrové nástroje z roku 2007 a akcionářský úvěr ve výši 300 milionů GBP) nepředstavují státní podporu, nebyla však s to dospět k takovémuto zjištění, pokud jde o důchodové opatření. Jelikož opatření byla oznámena současně, Komise musí posoudit, zda může potvrdit zjištění o neexistenci podpory na základě judikatury Soudního dvora ([24]).

(101) Komise uvedla, že úvěrové nástroje, které byly v roce 2007 prodlouženy, byly v praxi pokračováním opatření z roku 2003, ačkoliv s revidovanými podmínkami. Z toho vyplývá, že v době prvního provedení opatření důchodové opatření neexistovalo. Rozlišit lze rovněž účel úvěrových nástrojů a důchodového opatření: první opatření zajišťuje externí zdroj financování pro plán transformace společnosti Royal Mail, zatímco druhé opatření má poskytnout zajištění pro splácení schodku po dobu 17 let. Jak bylo uvedeno výše, zajištění aktivy společnosti RM s ohledem na úvěrové nástroje bylo v souladu s tržní praxí. Tři kritéria stanovená soudem (časová posloupnost, účel a situace v době přijetí opatření) hovoří ve prospěch toho, že by otázka, zda mají úvěrové nástroje charakter podpory, měla být posouzena zvlášť.

(102) Co se týká akcionářského úvěru, k rozhodnutí o provedení tohoto opatření došlo později než v případě ostatních opatření z roku 2007. Úvěr byl připojen k předem oznámenému finančnímu rámci za účelem poskytnutí dostatečných finančních prostředků, aby společnost Royal Mail mohla splnit svůj plán transformace na základě nižšího předpokládaného výnosu během plánovaného období. Stejně jako v případě úvěrových nástrojů lze účel opatření odlišit od účelu důchodového opatření. Situace společnosti RM v době poskytnutí úvěru neznamená, že neplatí zjištění o neexistenci podpory, jelikož její situace je již zohledněna v posouzení přiměřenosti úrokové sazby.

(103) Komise proto vyvozuje závěr, že jediným opatřením, u něhož nelze vyloučit prvek podpory, a jež je proto nutno posoudit s ohledem na jeho slučitelnost se společným trhem, je důchodové opatření. Toto posouzení je uvedeno v dalším oddíle.

6. **SLUČITELNOST SE SPOLEČNÝM TRHEM**

6.1 **Základ pro posouzení**

(104) Důchodové opatření by Komise mohla prohlásit za slučitelné pouze podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, v němž se uvádí, že podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, mohou být prohlášeny za slučitelné se společným trhem, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem ([25]). Mimoto existuje judikatura týkající se použití čl. 87 odst. 3 písm. c) na zvláštní případ důchodových opatření a níže uvedená analýza hodnotí opatření na základě této judikatury. Z toho vyplývá, že toto rozhodnutí nepředstavuje použití pokynů pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích pro účely oddílu 3.3 pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ([26]).

6.2 **Historie důchodového systému společnosti Royal Mail**

(105) K posouzení slučitelnosti důchodového opatření je nutno nejprve popsat historii společnosti Royal Mail a jejího důchodového systému.

(106) V roce 1969 přestala být společnost Royal Mail (tehdy s názvem Post Office) státním podnikem a stala se „statutární společností“ podle zákona o poště z roku 1969. Podle paragrafu 43 odst. 1 tohoto zákona podléhal systém penzijního pojištění zaměstnanců společnosti Post Office schválení ministrem pošt a telekomunikací. Zaměstnanci přestali být oficiálně státními zaměstnanci, ponechali si však své nároky na důchod a další nároky jim vznikaly v zásadě za stejných podmínek jako v případě státních zaměstnanců. Za těchto podmínek byl konečný důchod stanoven na základě počtu let služby a posledního platu. Jednalo se tudíž o systém „stanovených dávek“, v němž byla výše důchodu stanovena pravidly systému. Důchodový systém byl oddělen od systému pro státní zaměstnance a stal se fondovým systémem, který vlastní aktiva s ohledem na budoucí závazky (stejně jako v případě jiných podnikových důchodových systémů ve Spojeném království).

(107) V letech 1987 a 2008 došlo k významným revizím důchodového systému (v posledně uvedeném případě byla tato opatření již připravována v době, kdy bylo přijato důchodové opatření). Podmínky revidované v roce 1987 byly nadále podmínkami znamenajícími „stanovenou dávku“, tj. důchod byl založen na posledním platu a úměrný počtu let služby. Podle revize z roku 2008 vstupují noví účastníci do systému na základě „stanoveného příspěvku“, kdy je výše konečného důchodu závislá na výsledcích aktiv fondu. V obou případech jsou noví zaměstnanci povinni vstoupit do systému

([24]) Rozsudek Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) ze dne 15. září 1998, *BP Chemicals Limited v. Komise*, věc T-11/95, Sb. rozh. 1998, s. II-3235, bod 170 a násl.

([25]) Spojené království nepoužilo čl. 86 odst. 2 Smlouvy k odůvodnění slučitelnosti případné podpory poskytnuté společnosti Royal Mail v rámci důchodového opatření.

([26]) Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

na základě revidovaných podmínek, zatímco stávající zaměstnanci nabývají nároky na důchod nadále za stejných nebo podobných podmínek jako dříve.

6.3 **Předchozí rozhodnutí Komise týkající se důchodových závazků a jejich použitelnost v případě společnosti Royal Mail**

(108) Ve svém rozhodnutí ze dne 16. prosince 2003 o státních podporách, které Francie poskytla společnosti EDF a odvětví elektrárenského a plynárenského průmyslu ([27]), Komise prohlásila za slučitelnou se společným trhem státní podporu, jež zprošťovala podniky v konkrétním odvětví zvláštních důchodových závazků, které převyšovaly závazky vyplývající z obecného důchodového systému a které byly stanoveny v období monopolu. Komise rovněž zastávala názor, že částečné snížení nákladů vyplývajících z mechanismu financování zvláštních nároků na důchod nabytých před datem reformy pře, s. 3dstavovalo státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, kterou bylo možno prohlásit za slučitelnou se společným trhem. Ve své analýze účtů dospěla Komise k závěru, že se situace společnosti EDF velmi nelišila od situace „uvízlých nákladů" v energetickém odvětví.

(109) Ve svém rozhodnutí ze dne 10. října 2007 týkajícím se státní podpory v souvislosti s reformou způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti La Poste ([28]) Komise zastávala názor, že dotyčná opatření podpory zprošťují společnost La Poste zvláštních důchodových závazků, které přesahovaly závazky vyplývající z obecného důchodového režimu a byly vymezeny během období monopolu. Tyto závazky vyplývaly za prvé z vyšších příspěvků na důchod splatných, pokud jde o zaměstnance s postavením státních zaměstnanců, a za druhé z požadavku zajistit rovnováhu důchodového systému pro tyto zaměstnance.

(110) Komise zjistila, že tato opatření představují státní podporu, která je však podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy slučitelná se společným trhem. Přitom podotkla, že opatření byla omezena na to, co je naprosto nezbytné k vytvoření rovných podmínek pro příspěvky na sociální zabezpečení a daňové odvody, podpoří proto rozvoj hospodářské soutěže a další liberalizaci poštovního odvětví. Komise dále při vyvození paralely s rozhodnutím v případě společnosti EDF poznamenala, že společnost La Poste již nepřijímá státní zaměstnance, že budoucí platby důchodů společnosti La Poste tuto společnost staví do srovnatelné situace s jejími konkurenty, co se týká příspěvků na sociální zabezpečení a daňových odvodů, a že by povinnosti vyplývající ze zákona z roku 1990 před liberalizací poštovního odvětví nepříznivě ovlivnily konkurenceschopnost společnosti La Poste v prostředí probíhající liberalizace.

(111) Ve Francii jsou zaměstnanecké důchodové systémy („2. pilíř") povinné a jsou založeny na průběžném financování. Platba příspěvků zaměstnavatele obvykle zprošťuje další odpovědnosti za financování výsledných nároků na důchod. Tím, že společnost La Poste musela podle zákona z roku 1990 zajistit rovnováhu svého důchodového systému pro státní zaměstnance, podléhala povinnosti, kterou ostatní podniky neměly.

(112) Ve Spojeném království se důchodové systémy liší od důchodových systémů ve Francii. Většina zaměstnaneckých důchodových systémů je „vyňata" ze státního důchodového systému nazývaného State Earnings Related Pension Scheme. Většina velkých zaměstnavatelů spravuje vlastní důchodové systémy. Podle zákona o důchodech ve Spojeném království musí tyto systémy poskytovat nárok na důchod, který splňuje určité normy, a zaměstnavatelé mají určité povinnosti zajistit náležité financování těchto systémů. Podle stávajících účetních standardů (IFRS) musí zaměstnavatelé ve svých rozvahách vykazovat schodky v důchodových systémech. Pravidla, která požadují, aby společnost Royal Mail vykazovala schodek v účetnictví, se proto neliší od pravidel, která platí pro ostatní společnosti. Výše tohoto schodku však vyplývá z podmínek, jež byly stanoveny v důsledku státního vlastnictví.

(113) Skutkový a právní kontext společnosti Royal Mail se proto liší od kontextu rozhodnutí týkajících se společností EDF a La Poste. Existují však určité aspekty těchto případů, jež jsou dle názoru Komise použitelné na společnost Royal Mail. Z těchto případů zejména vyplývá, že vyšší příspěvky na důchody vyplývající ze zvláštního postavení (zejména v případě státních zaměstnanců) stanovené v období monopolu lze považovat za mimořádné náklady, jejichž uhrazení státem může být slučitelné se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

6.4 **Posouzení důchodového opatření**

(114) V případě společnosti Royal Mail byly nároky na důchod nabyté zaměstnanci, kteří vstoupili do důchodového systému před rokem 1987, jednoznačně sladěny s nároky státních zaměstnanců. Ke dni 31. března 2007 měl důchodový systém 153 125 účastníků, kteří již odešli do penze a čerpali důchod a kteří vstoupili do systému za těchto podmínek. Jedná se proto o bývalé zaměstnance, kteří již odešli do důchodu a jejichž služeb společnost nadále nevyužívá. Podle informací poskytnutých orgány Spojeného království nelze podmínky platné pro účastníky, kteří vstoupili do systému po roce 1987, popsat jednoznačně jako

([27]) Úř. věst. L 49, 22.2.2005, s. 9.
([28]) Úř. věst. L 63, 7.3.2008, s. 16.

podmínky pro státní zaměstnance, ani jako podmínky soukromého sektoru podobného typu, jaký pravděpodobně používají konkurenti společnosti RM na nově liberalizovaném poštovním trhu. Jak již bylo uvedeno, tyto podmínky přestaly být po roce 2008 pro nové účastníky dostupné. V průměru přesahují závazky s ohledem na účastníky, kteří vstoupili do důchodového systému před rokem 1987, značně závazky vůči členům, kteří do systému vstoupili za podmínek dostupných po reformě z roku 1987 do další reformy v roce 2008. Hodnota těchto dodatečných závazků byla vyčíslena na částku […] GBP na zaměstnance.

(115) Z toho vyplývá, že důchodový systém společnosti Royal Mail dosud obsahuje značné závazky, které vznikly výhradně v důsledku zaměstnávání pracovníků za podmínek platných pro státní zaměstnance a v době, kdy měla společnost Royal Mail monopolní postavení u doručování běžných listovních zásilek. Tyto podmínky odpovídaly podmínkám, jež existovaly v případě společnosti La Poste. Komise na základě informací poskytnutých Spojeným královstvím zjistila, že tyto dodatečné závazky činí […] GBP (součin čísla 153 125 a částky ve výši […] GBP), překračují tudíž významně vyčíslenou částku možné podpory obsažené v opatření ve výši […] GBP. Komise při provádění této analýzy nepovažovala za nutné zjistit, zda tyto závazky důchodového systému představují plnou výši závazků systému, kterou lze považovat za mimořádnou, jelikož zjistila, že každopádně přesahují možnou podporu obsaženou v opatření.

(116) Komise rovněž zjistila, že stejně jako v případě opatření v případu týkajícím se společnosti La Poste popsaném v 107. bodě odůvodnění již nejsou podmínky vedoucí k dodatečným nákladům dostupné pro nové zaměstnance a že nebyly dostupné od roku 1987 a že by povinnosti plynoucí z těchto podmínek z doby před liberalizací poštovního odvětví nepříznivě ovlivnily rozvoj účinné hospodářské soutěže v prostředí probíhající liberalizace. V případě společnosti Royal Mail se opatření netýkalo příspěvků na sociální zabezpečení a odvodů daní za stávající zaměstnance, nezajišťuje proto v tomto ohledu společnosti Royal Mail lepší postavení vůči jejím konkurentům.

(117) Komise rovněž uvedla, že se forma opatření netýká důchodových závazků společnosti Royal Mail a že této společnosti pouze umožnila vyrovnat schodek během delšího období namísto úplného zrušení těchto závazků. Posledně uvedený případ představoval formu opatření u společnosti La Poste, což znamená, že příjemce byl trvale zproštěn závazků, které by jinak musel hradit, a v důsledku toho je nemusel vykazovat ve své rozvaze. V případě společnosti Royal Mail opatření nemá význam pro výši schodku v penzijním fondu, jež musí společnost vykazovat ve své rozvaze podle mezinárodních účetních pravidel. Společnost musí podle zákona o důchodech ve Spojeném království nadále přijímat opatření k odstranění tohoto schodku. Účinkem opatření je pouze prodloužení doby, během níž musí schodek vyrovnat. Ačkoli se tento rys odráží již ve výše uvedené analýze, podle níž se případný prvek podpory odhaduje na částku ve výši […] GBP, a nikoli 850 milionů GBP, Komise se domnívá, že obecně je pravděpodobné, že opatření, které od příjemce vyžaduje vyrovnání vzniklých závazků v plné výši, narušuje hospodářskou soutěž méně než opatření, které příjemce těchto závazků zcela zprošťuje.

(118) Pokud jde o účinek opatření na hospodářskou soutěž, je možno uvést, že se platby k vyrovnání schodku, které musí společnost Royal Mail hradit v rámci důchodového systému, stanovené na základě jednání mezi společností a správci penzijního fondu, neliší podle úrovně výstupu nebo vstupu. Jejich snížení v prvních letech prostřednictvím opatření proto neovlivňuje mezní náklady a jako takové neovlivňuje obchodní rozhodnutí společnosti Royal Mail, zejména rozhodnutí o budoucích investicích ([29]). Komise proto shledala, že účinek na hospodářskou soutěž nemění podmínky obchodu v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

(119) Na základě těchto skutečností Komise rozhodla, že pokud důchodové opatření obsahuje prvek podpory, je tento prvek slučitelný se společným trhem.

7. **ZÁVĚR**

(120) Komise má za to, že pokud důchodové opatření obsahuje prvek podpory, tato podpora byla Spojeným královstvím poskytnuta protiprávně v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Komise však považuje tuto podporu za slučitelnou se společným trhem. Komise shledala, že ostatní opatření nepředstavují státní podporu,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Půjčka z roku 2001, úvěrové nástroje a akcionářský úvěr z roku 2007 neposkytují společnosti Royal Mail státní podporu.

Článek 2

Důchodové opatření je v rozsahu, v jakém obsahuje státní podporu, slučitelné se společným trhem.

([29]) Viz odstavec 170 rozhodnutí v případě společnosti La Poste.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Spojenému království Velké Británie a Severního Irska.

V Bruselu dne 8. dubna 2009.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise